

Slota felavatta az els? Trianon-táblát

2010 június 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

"Az SNS mindent megtesz azért, hogy ez a szerződés (a trianoni) örökké érvényben maradjon" - jelentette ki János Slota SNS-elnök az emléktábla felavatásakor. Hozzátette, azért a posta épületén helyezték el, hogy minél több ember láthassa. Állítása szerint az emléktábla elkészítését az SNS fizette (mintegy ezer euróról van szó).

Slota már fel is avatta az els? Trianon-táblát. A táblán az áll, hogy a Szlovák Köztársaság köszönetet mond a szövetséges nagyhatalmaknak a Magyarországgal megkötött trianoni szerződés megkötéséért, mely megpecsételte a történelmi Magyarország szétesését. Az emléktábla aláírása: a "hálás szlovákok".

Slotának egyébként nem sikerült lerántani a leplet az emléktábláról, mivel beakadt a zsinór. Azonban segítségére sietett egyik legnagyobb bírálója, Alojz Hlina "polgári aktivista" (aki egyébként holnap [fehér lovon akar Budapestre lovagolni](#)), aki ugyancsak jelen volt, és a posta ablakpárkányára felmászva leszedte a leplet (ennyire ellenzi tehát Sloták politikáját). "Emléktáblákat csak szabad emberek leplezhetnek le" - kiáltotta valamiért.

A *Felvidék Ma* hozzáteszi: bár korábban több "ingyencirkuszt" is szervezett Slota ellen, most kijelentette: csak rablelk? emberek tartják távol magukat ettől az eseménytől.

Az emléktábla kihelyezését a Szlovák Értelmiségi Kongresszus nevű civil szervezet kezdeményezte (képzeljük, hány értelmiségi tolonghat benne - a szerk.). Slota közölte, szorosán együttműködnek a polgári társulással.

A *Szlovák Posta* vezetésében az SNS jelöltjei foglalnak helyet, így nem csoda, hogy az állami cég rábólintott a tábla elhelyezésére. Azzal indokolták álláspontjukat, hogy az emléktábla semmilyen sértő kijelentést nem tartalmaz, ezért a polgári társulás kérvényét, ahogy eddig már két másik esetben, az emlékműügyi hivatalnak továbbították elbírálásra. Sloták holnap Komáromba mennek, ahol egy hasonló Trianon-emléktáblát kívánnak elhelyezni az ún. magyar-szlovák határ közelében, ma állítólag Kassán "avatnak". Előtte a Matica Slovenska székházában Trianon és jelenünk címmel konferenciát rendeznek, s onnan vonulnak el a hídra elhelyezni táblájukat.

(Bumm - Sita - *Felvidék Ma* - SME nyomán)

Köszönet a nagyhatalmaknak - igaz, sokat nem fognak érteni belőle

Trianoni békeszerződés

1920. június 4.

A Szlovák Köztársaság köszönetét fejezi ki a szövetséges hatalmaknak a Magyarországgal a párizsi Versailles-ban a Nagy Trianon kastélyban megkötött trianoni békeszerződésért, amely megpecsételte Magyarország széthullását, létrehozta Csehszlovákiát és más államokat a hozzájuk tartozó határokkal együtt, így új arcot adott Európának.

„Amikor 1920. június 4-én háromnegyed ötkor a Trianon nevet viselő szerződés alá odaírtam a nevemet, tudtam, hogy a szlovák nemzet elszámolását írom alá a volt Magyarországgal, elszámolást az elejétől a végéig a nemzetem vérével, szenvedésével és nyomorúságával aláírt szerződésekért. Az ilyen elszámolás örök.”

JUDr. Stefan Osusky nagykövet, a trianoni békeszerződés csehszlovák aláírója

90. évforduló, 2010

A hálás szlovákok

"Külön faj vagyunk,
genetikailag meghatározott faj,
?snép"

Nagy vihart kavart az a cikkünk, amelyben közöltünk bizonyos kutatási eredményeket. Egyesek ugyanis azt állították, hogy a zsidó a legokosabb faj a világon. Megérkezett a válasz Amerikából: "Mondom, a faji dolgokat illetően másként kezdek gondolkodni mostanában, amióta kiderült, nem vagyunk valami könnyen elpusztítható fajta. Ráadásul ezzel az derült ki, hogy (kapaszkodjunk meg!) külön faj vagyunk, genetikailag meghatározott faj, ?snép, amit az is alátámaszt, hogy ?snyelvet beszélünk". A félelmetes terminusok, mint például a fajgyölölet, a fajirtás, a faji megkülönböztetés és hasonlók most mintha egészen másként érintenének engem, amióta magam is kapcsolatba kerültem - ha érintőlegesen is - az új és még veszélyesebb tudományos divattal, aminek a lényege az, meg akarják (valakik) találni az emberi ?sgént, magyarán azt az eredendő emberi gént, amiből maga az egész emberiség kifejlődött, sokasodott és betöltötte a Földet. Most, amikor fajokról csak óvatosan illik beszélni (mert valaki mindig megbántódik ilyenkor), különös módon, egyszeriben hatalmas pénzeket áldoznak valakik arra, hogy megszülessen a (kívánt) tudományos végső szó: az ilyen és ilyen géneket hordozó mai emberek tekintendők az ember?s egyenes leszármazottjainak.

Csuda elegáns dolog volna els?, sőt legelső lenni az emberiség időbeni listáján vagy - hogy ne mondjam - ranglistáján.

Az egyik tudós, egy kanadai professzor, név szerint Wilder Penfield a híres és dúsgazdag Rockefeller Alapítványtól kapott évekkal ezel?tt egy rakás pénzt, hogy kutassa ki ezt a bizonyos, elpusztíthatatlan, minden viszontagságot kiálló, leg?sibb emberi gént.

Meg is találta. Kett?t is.
És baja is lett bel?le.

Prof. Penfielddel nem volt dolgom, viszont minthogy ? leszerepelt a mindenható pénzeszsák szándéka el?tt, egy másik úriember, név szerint a fiatal (tehát karrierjét illet?en halálosan sebezhet?) Dr. Spencer Wells kapta meg ugyanezt a feladatot, ám ezúttal egy önmagát The Witt Family Foundation of San Diegónak nevez? alapítványtól. Egy kicsit fura, hogy egy nehezen hozzáférhet?, tehát ki tudja milyen szándékú "családi" alapítvány a háttere egy ilyen horderej? tudományos kalandnak, s?t ami még érdekesebb, most egyebekben az IBM kimeríthetetlen pénzeszsákja a finanszírozó. És prof. Wells gy?jti is már a génminták tízezreit, ha nem százezreit, teóriája bizonyítására. Nos, ezzel az emberrel könnyen kapcsolatba kerültem, ugyanis hirdet az interneten. Gondoltam, üsse k? azt a kis pénzt, megéri a játékot, hogy megtudjam, kinek-minek néz engem a magasságos genológia meg a genografia, mert már ezen a néven n?tte ki magát a tudománynak ez a kíváncsi ága. Megkaptam t?le postán a kis szelencét, benne vattacsomócskákka holmi pálcikákon, amelyekkel a szám bels? felér?l kellett nyál- és dörzsmintát vennem, majd visszapostáztam a szelencét, és vártam a tudományos eredményre.

Amennyire ismerem magamat és családomat, szerintem azon ritka közmagyarok közé tartozom, akiknek a családjában azt hiszem az ?shazáig visszamen?en nem volt más, mint magyar. Nem mintha ett?l különb magyarnak tarthatnám magamat például Kebersberg Kúnónál, akit tetteiben és szívében a legnagyobb magyarok között tartok számon, noha talán egy csepp genetikailag magyar vér sem csordogált az ereiben. (Ennyit magyarságról és vérviszonyokról). A kiinduló pont viszont (ebben a játékban) legalább meglehet?sen tisztázott a magam részér?l, ami a vérséget illeti. És mégis, vagy talán éppen ezért (mert színmagyarral gy?lt meg a bajuk) hónapok múltán is csak elnézést kér? leveleket kaptam Spencer famulusaitól a várakoztatásért, míg átlagosan körülbelül három héten belül megkapja a választ az, aki az egyszer? esetekhez tartozik. Azt mondták, valami váratlan dologgal találták magukat szemben, és további elemzésekre van szükségük, amiért szíves türelmemet kérik. Megkapták. Még vagy egy-két hónap telt el, mire végre megjött a válasz számítógépen, képpel, térképpel, útvonallal, a génem vándorútjával és a leírással, ami szerint a különös R1a1(M17) haplogrupba (vagy mibe) tartozom. S persze én is, mint Spencer szerint minden teremtett emberfia genetikailag Afrikából(!) indultam el, és

?sanyám nekem is, mint mindenkinek a világon egy nyeszlett kis félig majom, majdnem teljesen emberi néger néemberke volt. (Ami a világ legnagyobb marhasága ez annak is, aki ért a genológiához, meg annak is, aki egy kukkot sem ért hozzá), majd az arab félszigeten valószínűleg feketéből barnává fakultam, minthogy jól elidéztem a Kaukázus déli lankáin, onnan pedig már egészen világos b?rrel jelentem meg Belső-Ázsiában, majd fogta magát a génem, az bizonyos R1a1 (M17), és fölvándorolt egészen a Baltikumig, de minthogy a jégkorszaktól er?sen fázott minden génem popsija, visszaballagott Közép-Ázsiába. És itt meg is állt a térképen génem vándorlásának útja.

Nyomban írtam Spencernek egy levelet, nem érhetett véget a "vándorlásom", ugyanis nem belső-ázsiai vagyok, hanem magyar, vagyis a térképen néhány arasszal arrébról való. A válasz valami olyasmi volt, hogy ez a standard eredetképem, ennyi pénzért csak ezt tudjuk nyújtani.

Nesze neked!

Szegény Spencernek ezen kívül mást is megírtam. Azt például, hogy sajnálom ?t, amiért ezt a megbízatást kapta. Ugyanis nála nagyobb fiút is elhallgattattak már, mint például montreáli prof. Penfieldet is, mert végs? jelentésében azt közölte (szabad fordításban), hogy találtunk egy roppant er?s gént: a semita gént. Aztán, legnagyobb meglepetésünkre, találtunk egy másikat, egy még annál is sokkal er?sebb, szinte elpusztíthatatlan gént, amelynek nincs neve, és amelynek a legtisztább képvisel?je, legnagyobb el?fordulási s?r?ségben a magyarnak nevezett nációban található meg, valamint szétszórta a földgolyó néhány más pontján is: Közép-Ázsiában az Ural környékén (de nem szláv területen), Távol-Keleten, Kínában és Japánban, Közép-Afrikában, az amerikai indián vidékeken és Skóciában. (Érdekes módon, ezeken a pontokon az ?slakosok zenéje pentaton, ahogy ezt Dr. Árkay László megírta.)

Minthogy prof. Penfield ilyet merészelt mondani több éves kutatásának eredményeként, abban a pillanatban megvonta t?le a pénzt a Rockefeller Alapítvány, megtiltotta neki, hogy publikálja a kutatás végeredményét, vagy hogy tanítsa azt stb., persze szeretnék látni egy olyan zárójelentést, amely nem szivárog ki. Kiszivárgott ez is.

Szegény prof. Spencert ez annyiban érinti, hogy ha nem a semita gént hozza ki az emberiség uralkodó génjének, ? is úgy jár, mint Penfield, ha meg a semitát hozza ki, a tudományos világ fogja kinevetni gerinctelensége miatt. Karrierje így is, úgy is végveszélyben van. Veszedelmes megbízatást kapott. Genológusnak lenni sem könny? tehát manapság, amikor fajokról csak nagyon óvatosan és halkán, lábujjhegyen és el?bb alaposan körbenézve ajánlatos beszélni, ha nem akarjuk, hogy valakik csúnyán meg ne bántódjanak. (Mellesleg nem kaptam választ prof. Welshnek írott levelemre, viszont hamarosan azt olvastam, hogy csöndben Magyarországra is ellátogatott mintákat venni...)

Mondom, a faji dolgokat illet?en másként kezdek gondolkodni mostanában, amióta kiderült, nem vagyunk valami könnyen elpusztítható fajta. Ráadásul ezzel az derült ki, hogy (kapaszkodjunk meg!) külön faj vagyunk, genetikailag meghatározott faj, ?snép, amit az is alátámaszt, hogy ?snyelvet beszélünk. (Köztudott, hogy a magyar nyelv 68 százalék ?setimont tartalmaz és használ, míg a francia, német stb. kultúrnyelvek 2-3-4-5 százalékkal "jeleskednek" a sor végén.)

Nem tudom, hízott-e a lelkem ennek a genetikai fölfedezésnek a tényét?l, vagy sem (naná, hogy hízott, de ne mondják el ezt senkinek), viszont abban holtbiztos vagyok, hogy e tény puszta megemlézése is (pl. ebben a kis írásban) megborzol majd egy csomó idegvégz?dést azoknál, akik nagyon nagy pénzeket áldoznak egy néger ?st?l való származás bizonyítására. Már filmet is láttam err?l a tudománytalan marhaságról.

Külön faj! Egészen különálló faj! Nekem elég ennyi. Biztosan körömszakadtáig fogják ezt tagadni egyesek. Viszont ha azt látom, hogy Magyarországon bölcsödét buldóereznek el, szül?otthonokat zárnak be, iskolákat szüntetnek meg, kórházakat csuknak be, valószínűnek tartom, nem csak prof. Penfield meg én és még egy páran tudnak faji különlegességünk tényér?l; különben miért pusztítanak bennünket, ilyen szisztematikusan, mint népet. Mi ez, ha nem fajirtás?

Nem tudom, van-e törvényünk fajüldözésre, fajirtásra...

Mondom, kezdek egy kicsit másként látni ilyen ügyekben.

Balogh Bertalan (USA) író, publicista

Ajánló